

[Bilgrav-Nielsen]

de vesteuropæiske lande og USA, og det er jo faktisk tragisk, idet det var det modsatte, man mente dobbeltbeslutningen kunne medvirke til.

Dobbeltbeslutningen har gjort det sværere for de enkelte NATO-lande i FN at arbejde aktivt for fredens opretholdelse, og det er nok en af de meget alvorlige sider af dobbeltbeslutningen. Det er helt tydeligt, at den anden side af dansk sikkerhedspolitik, som har at gøre med fredsarbejdet inden for FNs rammer, faktisk er blevet umuliggjort af den. I hvert fald er det tydeligt, at der altid henvises til dobbeltbeslutningen og det sammenhold, som man siger der bør være mellem NATO-landene om denne dobbeltbeslutning, hvad der forhindrer os i at tage den klare stilling i FN-sammenhæng, som vi ellers ønsker.

Der er altså en række negative sider som følge af dobbeltbeslutningen. Der er ingen positive sider. Men uanset dette fastholder regeringen den, og socialdemokratiet kan ikke få sig til at tage afsked med den. Man fastholder den undertiden med nogle ganske absurde argumenter. Et af dem er leveret af den tidligere udenrigsminister, som har sagt, at uanset om dobbeltbeslutningen er forkert eller ej, skal vi stå fast på den.

Det er også sagt om dobbeltbeslutningen, at det ikke er opstillingsdelen, oprustningsdelen, der er det vigtigste. Der er ikke noget militært argument for flere atomvåben, men det vigtigste ved dobbeltbeslutningen er det politiske signal, der ligger i den. Jeg må da spørge: hvordan kan man mene, at der er et vigtigt politisk signal i en dobbeltbeslutning, hvor den militære del, nemlig opstillingsdelen, erkendes ikke at have nogen betydning? Hvordan skal det kunne virke politisk over for modparten? Hvordan skal det kunne virke politisk for det indre sammenhold imellem de lande, der har underskrevet dobbeltbeslutningen? Det er en absurd tankegang.

Dobbeltbeslutningen har været en fiasko. Folketinget burde derfor i dag tage endelig og klar afsked med dobbeltbeslutningen. Jeg kan forstå, at der er visse vanskeligheder forbundet hermed for socialdemokratiet. Man kan i hvert fald ikke udtrykke sig så klart, selv om jeg nok mener, at man indirekte med den dagsorden, man har formuleret, reelt tager afstand eller er på vej til at tage afstand fra dobbeltbeslutningen. Det hilser vi

meget velkommen. Den klareste dagsorden i dag at få vedtaget ville være den dagsorden, som er fremsat af hr. Steen Folke på VS' og SFs vegne, idet den udtrykkeligt tager afstand fra dobbeltbeslutningen, men vi er parat til at stemme for den dagsorden, som hr. Lasse Budtz har fremsat, fordi den dog kræver en klar afstandtagen i NATO fra den igangværende opstilling af de nye atomraketter, og fordi den klart animerer til en fortsættelse af forhandlingerne.

Jeg vil godt tilføje, at vi i dag, synes jeg, alle bør konstatere, at de forhandlinger, der skal følge, og som forhåbentlig stadig er i gang omkring de langtrækkende atomvåben, nu skal føres videre i den sammenhæng. Der er ingen udsigt til et godt resultat bare ved at ville holde disse forhandlinger adskilt. Der er et forhandlingsforlis omkring mellemdistanceraketterne, der er fortsat forhandlingskontakt om de langtrækkende atomraketter. Vi mener, at man nu skal stile efter en sammenkobling på det niveau.

Hvad jeg her har sagt om dagsordenerne fra henholdsvis VS, SF og socialdemokratiet, fører automatisk til den konklusion, at vi må afvise det dagsordensforslag, som hr. Arentoft har fremsat i den klare hensigt, at han ikke ønsker, at folkettingen skal tage stilling til det, som er dagens debattemne, men det ønsker vi at vi skal.

Til sidst vil jeg godt stille et par spørgsmål til udenrigsministeren foranlediget dels af en udtalelse til Information i dag, som i hvert fald på nuværende tidspunkt ikke er dementeret, dels af, hvad udenrigsministeren sagde i sin tale her for lidt siden. Udenrigsministeren sagde i sin tale, at det var et meget positivt træk, at man nu ensidigt fra Vesteuropas side på det seneste NATO-ministerråd havde besluttet at trække nogle ældre taktiske atomvåben tilbage. Det har vi set, at det har man besluttet. Nu skal der her gøres opmærksom på – det håber jeg udenrigsministeren kan bekræfte – at den beslutning skal realiseres over en længere årrække. Jeg vil gerne spørge udenrigsministeren, om han kan bekræfte, at det er planen, samtidig med at man trækker disse ældre atomvåben væk, at tilføre Europas forsvar de nye neutronvåben i stort set samme omfang, som man trækker de gamle udslidte våben tilbage.

Endelig vil jeg gerne sige til udenrigsministeren: hvis det nu forholder sig sådan, at